

Ben Bode schrijft:

Johan Van Hee, in zeezender kringen beter bekend als **Johan Rood**, heeft ons aller hedenmorgen (18/03/2019) rond acht uur verlaten. Na een kortstondig ziekbed in een Tsjechisch hospitaal is Johan in coma geraakt en er niet meer uitgekomen. Johan, die Radio Delmare eind jaren zeventig van de vorige eeuw in zijn eentje liet leven, heeft dat voor hem zelf niet kunnen continueren. Rood volgde de technische school in Antwerpen (TNA), alwaar hij geleerd heeft om zenders te bouwen en andere technische schakelingen te activeren.

Na zijn studietijd kwam hij via Jean-Luc Bostyn van RadioVisie in contact met Danny Vuylsteke en vervolgens met Gerard van Dam van Radio Delmare, met alle gevolgen vandien. Johan Rood is altijd een vreemde eend in de bijt geweest en dat gegeven heeft een boel mensen gelukkig gemaakt, ook al was hij datzelfde op momenten niet. Een lief mens en een waanzinnige technicus heeft er de brui aangegeven; nu kan hij zich aansluiten bij zijn partner die verleden jaar overleed en hij verschrikkelijk miste.

RIP Johan Van Hee 18/03/2019 Ben Bode

<https://www.youtube.com/watch?v=aIRCjsCYSeE>

Leendert Vingeling schrijft:

Het onvermijdelijke bericht kwam gisteren, maandag 18 maart: Johan Rood, de zendertechnicus van Radio Delmare is overleden. Zijn naam voor de burgerlijke stand was Johan van Hee. Zijn goede vriend Ben Bode hield ons op de hoogte via zijn Facebook site. Ben had dagelijks contact met Peter, de broer van Johan.

Het is niet duidelijk waaraan Johan is overleden. Hij werd opgenomen in een ziekenhuis in de buurt van zijn woonplaats Konice in Tsjechië. Konice ligt ruim 200 km ten oosten van Praag. Hij schijnt een virus te hebben gehad die zijn lever en nierfuncties en bloedwaarden verstoort.

Johan heb ik voor het eerst ontmoet in 1978 toen de Scheveningen 54 vaarklaar werd gemaakt. Na zijn avontuur op de Aegir had hij er even genoeg van en kwam sporadisch aan boord. Gerard van Dam heeft hem zo ver gekregen dat hij weer volop mee ging doen met het derde schip, de Martina.

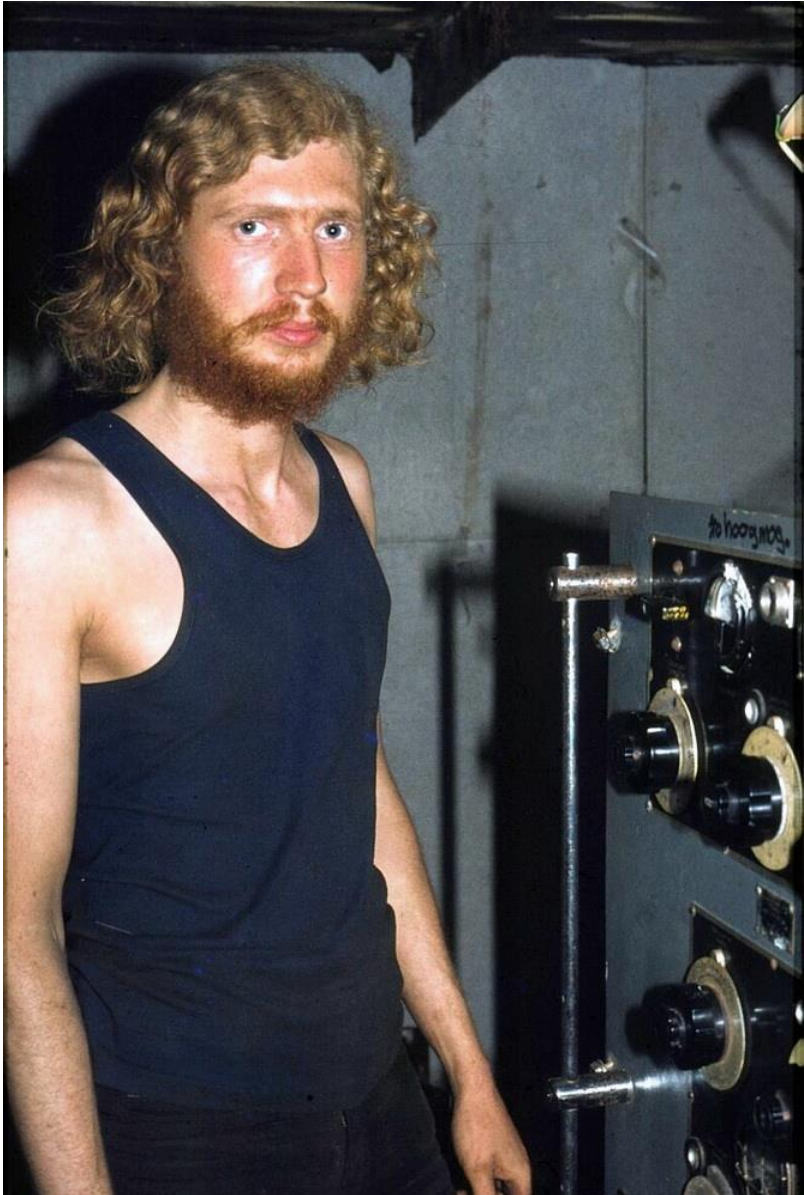
Uit die periode stammen ook de meeste herinneringen. Johan vond ik een bescheiden persoon, maar had wel een duidelijke mening. Hij was het vaak met Gerard van Dam oneens, maar liet zich toch altijd weer overtuigen om door te gaan.

Toen Gerard in augustus 1979 er de brui aan gaf, wilde Johan door gaan. Zijn idealisme was

bewonderenswaardig, maar niet realistisch. Delmare was toen al een 'dood paard'. Hij kwam zelfs van boord in een klein bootje naar land om hier en daar geld op te halen. Hij belde ook bij mij aan. De knip werd getrokken, maar ik wist op voorhand dat het geld in een bodemloze put belandde.

De periode dat hij alleen en soms met de kapitein Hans Keers aan boord zat, maakte hem legendarisch. Hij vertelde dat hij lege blikken opende en de mosselen van het schip schraapte om te kunnen eten. Dat verhaal is overdreven, maar is in de zeezenderwereld blijven hangen. Johan werd daardoor een icoon.

Toen de Martina binnenliep in Stellendam en het avontuur over was, kwamen we daarna nog bij elkaar om een Delmare blad te drukken en een advertentie te plaatsen om de leden te informeren dat we door gingen. Die advertentie kwam prominent in het AD. Mijn vader heeft toen de

rekening van 900 gulden betaald. Als ik wat extra uren maakte dan was het bedrag vereffend.

Johan kwam in contact met Eddy Marceau ,die een circus had opgekocht. Johan en Eddy wilden daarmee gaan rondtoeren en de opbrengst zou dan in een nieuw project van Delmare worden gestopt. Gerard en ik zijn nog gaan kijken, maar we zagen het niet echt zitten en onze wegen hebben zich toen gescheiden. Johan kwam nog wel een keer naar een oprichtingsvergadering van DOO in Den Haag. Dat bleek achteraf spionage. Hij wilde achteraf niet meer met Gerard verder, maar wel weten wat hij van plan was.

Uiteindelijk lukte het Johan ook niet om met 'zijn' Delmare verder te gaan. Ik koos er voor om met Gerard door te gaan. We werden dus concurrenten. Johan heb ik nog een paar keer gezien bij Leo Vreugdenhil, de machinist.

Tien jaar geleden wilde ik een boek schrijven over Delmare en heb toen weer contact met Johan gehad. Hij woonde in Rotterdam met zijn vriend Ismael Uslu. Hij was erg spontaan en we spraken toen geheel vrij over de Delmare periode. De aantekeningen heb ik nog. Een paar later verhuisde hij naar Tsjechië om te gaan 'boeren'. Hij werd geitenfokker.

Voor de radiodag in Amsterdam in 2011 nodigde ik hem uit, omdat er een Delmare forum discussie was. Johan zou komen, maar toen hij eenmaal voor de deur van het hotel stond waar de dag werd gehouden, werd hij onwel van de drukte en vertrok spoorlags. Heb hem daarover nog gesproken, maar ik heb hem daarna nooit meer gezien.

Jammer. Ik vond hem een hele zachte, aardige man. Hij had beter verdiend, maar het leven zit nu eenmaal vol met onverwachte wendingen.

Bij Delmare begint het op het liedje van de 'tien kleine negertjes' te lijken. Na Rob van der Meer, Robbie Nieuwenhuysen, Jan Kat en Gerard van Dam is Johan Rood de vijfde die ons heeft verlaten.